

DIEVA MŪŽĪGAIS EVANĢĒLIJS

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl 14:6–12; Mt 24:14; Māc 12:13, 14; 2Moz 20:2–11; Jes 21:9; Jes 34:8–10.

ATMIŅAS PANTS:

“Šeit vajag izturību svētajiem, kuri turas pie Dieva baušļiem un Jēzus ticības” (Atkl 14:12).

Kā parāda Atklāsmes grāmata, sātana gala laika krāpšanas būs tik veiksmīgas, ka pasaule izvēlēsies pielūgt zvēru un saņemt tā zīmi. Tomēr Atkl 14:1–5 mums stāsta, ka Dievam būs atlikums, tie, kas nostāsies Kunga pusē, kad lielākā daļa pasaules to nedarīs.

Beigās cilvēkiem būs jāizvēlas nevis pielūgt vai nepielūgt (visi cilvēki vienmēr kādu pielūdz), bet ko pielūgt. Zvēra pielūdzēji saņems zīmi pie savas labās rokas un uz savas pieres, kas ir simbols viņu izvēlei kalpot šai atkritušajai sistēmai ar saviem darbiem un/vai prātu.

Vienlaikus pasaule piedzīvos tik iespaidīgu evanģēlija pasludināšanu, kāda nebūs pieredzēta kopš Vasarsvētku dienas. Pirms Dieva tiesa tiks izlieta pār dumpīgo cilvēci, Dievs sūtīs Savu brīdinājuma vēsti “ikvienai tautai, ciltij, valodai un cilvēkam” (Atkl 14:6). Dievs negrib, ka kāds ietu bojā, bet lai visi ir izglābti, kas arī ir iemesls Kristus nāvei visas cilvēces labā. Jautājums ir, kurš pieņems šo upuri un kurš ne.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 9. martā.

Triju eņģeļu vēstis

Tieši pirms gala Dievs sūta Savas brīdinājuma vēstis, kas simboliski ir attēlotas ar trim eņģeļiem, kas lido debesīs. Grieķu vārds “eņģelis” (angelos) nozīmē “vēstnesis”. Pierādījumi no Atklāsmes grāmatas norāda, ka trīs eņģeļi aino Dieva ļaudis, kuriem ir uzticēta gala laika vēsts, ko līdzdalīt pasaulei.

Izlasi Atkl 14:6 kopā ar Mt 24:14. Pirmā eņģeļa vēsts attiecas uz “mūžīgo evaņģēliju” (Atkl 14:6). Ko tas, ka šī pasludināšana ir nosaukta par mūžīgo evaņģēliju, stāsta mums par pirmā eņģeļa vēsts saturu un nolūku? Kāpēc šī vēsts ir centrā visam, kam mēs ticam? _____

Šī pirmā gala laika vēsts ir evaņģēlija pasludināšana Dieva tiesas stundas kontekstā, kas ir nākusi pār pasauli. Evaņģēlijs ir labā vēsts par Dievu, kas glābj cilvēkus, balstoties uz ticību Jēzum Kristum un uz Viņa darbu viņu labā. Evaņģēlijs ir “mūžīgs”, jo Dievs nekad nemainās. Viņa plāns tika izveidots pirms cilvēces radīšanas (2Tim 1:9; Tit 1:2). Pirmā eņģeļa vēsts ietver gan glābšanu, gan tiesu. Tā ir labā vēsts tiem, kas dod godu Dievam un pielūdz Viņu kā savu Radītāju, bet tā ir arī tiesas brīdinājums tiem, kas atmet Radītāju un patiesas pielūgsmes zīmi, ko Viņš ir devis – septītās dienas sabatu.

Trīs eņģeļi ir aprakstīti kā tādi, kas pasludina vēstis ar “skaļu balsi” (Atkl 14:7, 9). Šīs vēstis ir steidzamas un svarīgas; tās ir jādzird visiem, jo tās attiecas uz viņu mūžīgo likteni. Tās ir jāpasludina katrai tautai, ciltij, valodai un cilvēkam. Šī pasludināšana ir īpaši nozīmīga, jo gala laikā zvērs īstenos savu autoritāti “katrā ciltī, valodā un tautā” (Atkl 13:7). Sātana krāpjošajām aktivitātēm pasaulplašā mērogā pretī stājas pasaulplaša evaņģēlija pasludināšana gala laikā.

Dieva ļaudis pasludina triju eņģeļu vēstis, lai stātos pretī sātanam un viņa gala laika sabiedrotajiem – pūķim, kas ir pagānisma/spiritisma simbols, jūras zvēram, kas nozīmē Romas katolicismu, un viltus pravietim vai jēram līdzīgajam zvēram, kas aino atkritušo protestantismu (Atkl 13. nodaļa). Viņi darbosies līdz pat sestajai mocībai, kā arī tās laikā (Atkl 16:13, 14). Tādējādi pasaule redzēs divas konkurējošas vēstis, katra ar mērķi mantot zemes ļaužu uzticību.

Septītās dienas adventisti ir aicināti aizsniegt pasauli ar gala laika patiesībām, ko satur triju eņģeļu vēstis. Ko tu dari, lai palīdzētu to īstenot? Ko tu vēl varētu pasākt? _____

Pirmā eņģeļa vēsts. 1. daļa

Izlasi Atkl 14:7 kopā ar Māc 12:13, 14. Ko nozīmē “bīties Dievu”? Kā Dieva bijāšana ir saistīta ar evaņģēliju, un kas kopīgs evaņģēlijam ar Dieva baušļu ievērošanu? (Sk. arī Rm 7:7–13.) Kāda ir saistība starp Dieva bijāšanu un Viņa pagodināšanu? _____

Aicinājums “bīties Dievu un slavēt Viņu” (Atkl 14:7) ir pasludināts “mūžīgā evaņģēlija” kontekstā. Ja cilvēks saprot to, ko Kristus ir darījis mūsu glābšanas labā, tas rada pozitīvu atsaukšanos Viņam.

Bībelē Dieva bīšanās un goda došana Viņam ir cieši saistītas (Ps 22:23, Atkl 15:4). Kopā tās norāda uz pareizām attiecībām ar Dievu (Īj 1:8) un paklausību Viņam.

Bīties Dievu nenozīmē baidīties no Viņa, bet ņemt Viņu nopietni un ielaist Viņa klātbūtni savā dzīvē. Dieva gala laika ļaudis ir tie, kas bīstas Dievu (sk. Atkl 11:18, Atkl 19:5). Dievs ilgojas, lai Viņa ļaudis mīlētu Viņu (5Moz 11:13, Mt 22:37), paklausītu Viņam (5Moz 5:29, Māc 12:13) un atspoguļotu Viņa raksturu (1Moz 22:12).

Dieva ļaudīm ir svarīgi dot Viņam godu, jo “Viņa tiesas stunda ir atnākusi” (Atkl 14:7). Tiesa, kas šeit ir domāta, ir izmeklēšanas tiesa, kas notiek pirms Kristus otrās nākšanas. Šīs tiesas nolūks ir atklāt, vai mēs patiesi kalpojam Dievam – vai šī mūsu izvēle atklājas mūsu darbos (sk. 2kor 5:10). Tiesas noslēgumā ikviena cilvēka liktenis ir izlemts (Atkl 22:11), un Jēzus nāks, lai nestu Savu algu katram cilvēkam saskaņā ar viņa darbiem (Atkl 22:12).

Tiesa Atkl 14. nodaļā ir daļa no evaņģēlija. Tiem, kas ir pareizās attiecībās ar Dievu, tiesa ir labā vēsts. Tā nozīmē attaisnošanu, glābšanu, brīvību un mūžīgo dzīvību. Tomēr tā ir slikta vēsts nepaklausīgajiem, ja vien viņi nenožēlo un neatgriežas pie Dieva, pieņemot Viņa gala laika, tiesas stundas, vēsti. Dievs negrib, ka kāds ietu bojā, bet lai visi nāktu pie nožēlas (2Pēt 3:9).

Kā tu varētu pastāvēt tiesā viens? Kādu spriedumu atklātu tava dzīve? Ko tava atbilde stāsta tev par vajadzību pēc evaņģēlija, un kāpēc tā ir cieši saistīta ar tiesu pirmā eņģeļa vēsti? _____

Pirmā eņģeļa vēsts. 2. daļa

Atklāsmes grāmata parāda, ka galvenais jautājums zemes pēdējā krīzē būs pielūgsmē un paklausība Dievam, kā tā atklāta Viņa baušļu ievērošanā (Atkl 14:12). Pasaules ļaudis dalīsies divās grupās: tie, kas bīstas Dievu un Viņu pielūdz, un tie, kas bīstas zvēru un pielūdz to.

Pārskati pirmos četrus dekaloga baušļus (2Moz 20:2–11). Tad pārskati Atkl 13. nodaļu. Kā zvēra pielūgsmes pieprasīšana (Atkl 13:7, 8), uzceļot tēlu zvēram, lai to pielūgtu (Atkl 13:14, 15), zaimotu Dievu un Viņa vārdu (Atkl 13:5, 6) un saņemtu zvēra zīmi (Atkl 13:16, 17), norāda uz sātana uzbrukumu pirmajiem četriem dekaloga baušļiem pēdējā krīzē? _____

Centrālā doma pirmajos četros dekaloga baušļos ir pielūgsmē. Atklāsmes grāmata norāda, ka šie baušļi kļūst par standartu uzticībai Dievam pēdējā krīzē. Pēdējais konflikts starp Kristu un sātanu skaidri būs saistīts ar pielūgsmi un pirmajiem četriem baušļiem.

Galvenais jautājums pēdējā krīzē ir uzsvērts pirmās eņģeļa vēsts atkārtojumā. Aicinājums pielūgt “to, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus,” (Atkl 14:7) ir gandrīz precīzs ceturtā baušļa citāts (2Moz 20:11). Šis fakts parāda, ka aicinājums pielūgt Dievu Radītāju ir aicinājums ievērot sabatu.

Atpūta un pielūgsmē septītajā dienā – sestdienā – ir īpaša zīme mūsu attiecībām ar Dievu (2Moz 31:13, Ec 20:12). Pirmā eņģeļa vēsts ir aicinājums pielūgt Radītāju.

“Kamēr viltus sabata ievērošana saskaņā ar valsts likumu, kas runā pretī ceturtajam bauslim, liecinās par uzticību varai, kura pretojas Dievam, īstā sabata turēšana, paklausot Dieva bauslībai, pierādīs uzticību Radītājam. Kamēr viena cilvēku daļa ar pakļaušanos laicīgajam varām pieņems zvēra zīmi, otra, izvēloties uzticību dievišķajai autoritātei, saņems Dieva zīmogu.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 605. lpp.)

Kā ir saistīti mūsu uzskati par radīšanu un glābšanu? Kāpēc atpūta sabatā tā, kā to īstenoja Dievs, ir tik svarīga? _____

Otrā eņģeļa vēsts

Otrā eņģeļa vēsts pasludina krišanu jeb atkrišanu no Bābeles un nosauc to par viltus reliģijas sistēmu. Atkl 17:5 "ir teikts, ka Bābele ir 'netikļu māte'. Ar tās meitām vajadzētu būt simboliski attēlotām draudzēm, kas turas pie tās doktrīnām un tradīcijām, un seko tās paraugam, upurējot patiesību un Dieva atzinīgu novērtējumu, lai izveidotu nelikumīgu savienību ar pasauli." (Elena Vaita "Lielā cīņa", 382., 383. lpp.)

Izlasi Atkl 14:8 kopā ar Atkl 18:2 un Jes 21:9. Divkārsšais vārda "kritusi" atkārtojums norāda uz Bābeles progresējošo atkrišanu un uz tās pilnīgu morālu sabrukumu. Bābele ir aprakstīta kā jau kritusi, bet tās krišana ir aprakstīta arī kā nākotnes notikums. Kāpēc tā? _____

Gala laika Bābele Atklāsmes grāmatā ir viltus reliģiskās sistēmas savienība, kas ietver Romas katolicismu un atkritušo protestantismu. Tie iesaistīties kalpošanā satanam pret Dieva ļaudīm (sk. Atkl 13:11–18, Atkl 16:13, Atkl 17:5). Šī atkritusī reliģiskā savienība atklās senās Bābeles augstprātību, paaugstinot sevi pār Dievu, un centīsies ieņemt Viņa vietu šajā pasaulē. Otrā eņģeļa vēsts brīdina Dieva ļaudis, ka šī ļaunā sistēma arvien dziļāk un dziļāk atkritīs no patiesības, kas būs sekas gala laika evaņģēlija vēsts noliegšanai. Tikai tad, kad "draudzes savienība ar pasauli caur kristietību būs notikusi pilnībā, Bābeles krišana būs pilnīga." (Elena Vaita "Lielā cīņa", 390. lpp.)

Izlasi vēlreiz Atkl 14:8 kopā ar Atkl 17:2 un Atkl 18:3. Kā Bābele piedzirda pasauli ar savas netiklības vīnu? Ko simbolizē šis vīns? _____

Atkl 17. nodaļa attēlo gala laika Bābeli kā netikli, kas piedzirda zemes iedzīvotājus ar savas netiklības vīnu (sk. Atkl 17:2).

Bābeles vīns attiecas uz viltus mācībām un uz viltus evaņģēliju, ko piedāvā šī atkritusī reliģiskā sistēma. Mūsdienās, kad, piepildoties Bībeles pravietojumam, daudzās protestantu baznīcās strauji izzūd atšķirības, kas tās kādreiz atdalīja no Romas katoļu baznīcas, mēs esam liecinieki Bābeles vīna samaitājošajai ietekmei starp tiem, kas sauc sevi par Kristus miesu: teistiskā evolūcija, kas ir nešaubīgi pretēja pirmā eņģeļa vēsti minētajai radīšanai, teoloģiskās tradīcijas aizstāj protestantisma principu "sola Scriptura" (tikai Bībele), izmainīta ētika, kas atmet Bībeles dzimuma, laulības un citas definīcijas. Apskurbuši cilvēki nevar skaidri domāt. Cilvēkiem kļūstot garīgi apreibušiem no Bābeles vīna, Bābele ievilinās viņus jūras zvēra pielūgsmē un zvēra zīmes saņemšanā.

Trešā eņģeļa vēsts

Kā Atkl 14:12 attēlo Dieva uzticīgos ļaudis? _____

Pretstatā Dieva uzticīgajiem ļaudīm Atkl 14:9, 10 brīdina par to likteni, kas piedzīvos Dieva dusmas. Vecajā Derībā Dieva dusmu izliešanās ir aprakstīta simboliski kā vīna dzeršana no kausa (Jer 25:15, 16). Tiesas smagums pār zvēra pielūdzējiem ir izteikts kā Dieva dusmu vīna dzeršana, kas ir izliets “neatšķaidīts” (Atkl 14:10) Viņa sašutuma kausā. Senajos laikos ļaudis bieži atšķaidīja vīnu ar ūdeni, lai mazinātu tā apreibinošo spēku. Bet Dieva dusmu vīns ir aprakstīts kā “neatšķaidīts” (“akratou”). Neatšķaidīts, nesajaukts vīns aino Dieva dusmu izliešanos pilnā spēkā, bez žēlastības.

Izlasi Atkl 14:10, 11 kopā ar Atkl 20:10–15. Kā Jes 34:8–10 un Jūd 7 padara skaidrāku apgalvojumu: “Un mūžu mūžos kāpj augšup šo cilvēku mocību dūmi.” _____

Apgalvojums par mocībām ugunī un sērā attiecas uz pilnīgu iznīcību. Uguns un sērs nozīmē tiesu (1Moz 19:24, Jes 34:8–10). Augšup kāpjoši iznīcības dūmi Bībelē ir labi zināma aina. Jesaja pravietoja Ēdoma nākotnes iznīcību ugunī un sērā: tas kļūs par degošu pikli, “dienu un nakti tā nedzīsīs, mūžam no tās celsies dūmi” (Jes 34:10). Jūda apraksta Sodomas un Gomoras likteni kā soda izciešanu “mūžīgā ugunī” (Jūd 7). Šie panti nerunā par bezgalīgu degšanu, jo neviena no šīm pilsētām mūsdienās vairs nedeg. Sekas ir mūžīgas, bet ne pati degšana. “Mūžīgā uguns” Atklāsmes grāmatā attiecas uz pilnīgu iznīcināšanu. Degšana būs pietiekami ilga, lai tā aprītu pilnīgi visu, kamēr nekas vairs nav palicis, kam degt.

Lai gan mēs varam būt pateicīgi par lielo patiesību, ka elles uguns nemoka pazudušos mūžīgi, sods vēl joprojām ir pietiekami šausmīgs. Ko soda ilgums un smaguma pakāpe stāsta mums par svēto uzdevumu, kas mums ir dots, lai brīdinātu citus par to, kas notiks? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi E. Vaitas grāmatā “Lielā cīņa” nodaļu “Pēdējais brīdinājums”, 603.–612. lpp.

Atklāsmes grāmata parāda, ka gala laikā Dieva ļaudīm ir uzdots uzdevums pasludināt pasaulei gala laika evaņģēliju. Mūsu priekšā esošais darbs šķiet drosmi atņemošs, neiespējams. Tomēr mums ir Dieva spēka apsolījums.

“Lielais evaņģēlija darbs noslēgsies ar tādu pašu Dieva spēka atklāšanos, kāds iezīmēja tā sākumu. [...] Vēsts netiks tik daudz nesta ar argumentiem, kā ar dziļu pārliecību par Dieva Garu. Argumenti ir atklāti. Sēkla ir sēta, un tagad tā uzdīgs un nesīs augļus.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 611., 612. lpp.)

Dieva pēdējās vēsts pasludināšanas noslēgums noslēgsies ar pasaules ļaužu sadalījumu divās nometnēs: tie, kas mīl Dievu un paklausa Viņam, un tie, kas seko zvēram un paklausa tam. Šī sadalīšana ir attēlota kā divas plaujas: kviešu savākšana šķūņos (Atkl 14:14–16) un vīnogu mīdīšana vīnspaidā (Atkl 14:17–20). Šī pēdējā sadalīšana ir Atkl 17. un 18. nodaļas tēma.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Pārdomājiet šo domu: Kurš gan cits sludina triju eņģeļu vēstis, ja ne septītās dienas adventisti? Ko tam vajadzētu mums stāstīt par to, cik svarīgs ir mūsu darbs un cik nopietni mums to vajadzētu uzņemties?

2. Kāpēc tiesa ir nepopulārs koncepts daudzu kristiešu vidū? Cik saistoša ir tiesa pirms Kristus nākšanas mūsdienu kristiešiem? Kā tu varētu palīdzēt saviem ticības biedriem labāk saprast šīs tiesas nozīmi?

3. Padomā par sabata jautājumu pēdējo notikumu kontekstā. Jautājums ir, ko mēs pieļūsim – “debesu un zemes Radītāju” (Atkl 14:7) vai zvēra varu? Bībele māca, ka septītās dienas sabats ir senākā (1Moz 2:2, 3), visfundamentālākā zīme Dievam kā “debesu un zemes” Radītājam. Ko šī patiesība mums māca par to, kāpēc sabbatam kā vienam no Dieva baušļiem (Atkl 14:12) ir tik redzama loma pēdējā krīzē?